

u Mletke. Službene knjige navode, da je putovao zbog nekih vlastitih posala.⁵¹² Vjerojatno je taj put poduzimao kao zamjenik Povjerenika Sv. Zemlje, jer je kao takav 5. kolovoza 1773 dodijeljen redovničkoj obitelji u Šibeniku.⁵¹³ Na 11 listopada 1777 premješten je u Split. Nekoliko dana kasnije, t. j. na definitivnom sastanku izabran je za vikara splitskog samostana. Na 30. VI. 1779 izabran je za vikara u Zaostrogu.⁵¹⁴ God. 1882 postao je provincijalom albanske provincije.⁵¹⁵ Nakon povratka u provinciju boravio je u Zaostrogu.⁵¹⁶ Obolivši, pošao je u Makarsku, da traži liječnika. Ali se bolest pogoršala i tu je preminuo, 19. II. 1790, u 45. godini života.⁵¹⁷ Preveo je na hrvatski Oficij Bl. Dj. Marije. God. 1779 objelodanio je u Mlecima »Ispitanja svrhu sv. Redova i Sakramenta, u občinu izvađena iz više knjiga«. ⁵¹⁸ U rukopisu je ostavio »Disputationes in universam Aristotelis Logicam iuxta mentem Ioannis Duns Scoti«. ⁵¹⁹

4. **Kukavica-Vujavić O. Josip.** — Poslije O. Pavlovića najdulje je službu zamjenika Povjerenika Sv. Zemlje obnašao O. Josip Kukavica-Vujavić iz Karina. On je tu službu primi g. 1782 i vršio do g. 1822, t. j. do smrti. Rodio se u Karinu,⁵²⁰ nekad slavnom rimskom i hrvatskom

⁵¹² Prot. Prov. Maroević, 114, 118.

⁵¹³ Prot. Prov. Radman, 37.

⁵¹⁴ Reg. Prov. Raičević, 45, 71, 161.

⁵¹⁵ Reg. Prov. Maroević, 270. Lulić, Stato della Dalmata Franciscana Provincia, 49 stavlja ovo njegovo imenovanje u god. 1788. U Liber Archivialis Conv. B. M. V. Zaostrogii nalazi se uklopljeno pismo, kojim on kao Minister Provincialis Albaniae, 22. VI. 1782, ovjerovljava prepis neke isprave Sv. Stolice od 12. VIII. 1768.

⁵¹⁶ Reg. Prov. Maroević, 270; Reg. Prov. Loze, 15, 120, 188.

⁵¹⁷ Reg. Prov. Bilušić, 187. Jednako Starinski mrtvar u Zaostrogu. Bačić, Nekrolog, 435 netačno kaže, da je umro u Zaostrogu. Visovački nekrolog bilježi njegovu smrt na 20. II. 1790.

⁵¹⁸ O prvoj knjižici ne znamo ni godinu ni mjesto izdanja. Druga, u 12°, obuhvata 288 stranica, ponovno je tiskana u Zadru g. 1800, u 8° sa 286 stranica. Kukuljević, Bibliografija, I, 35; Šafarik-Jireček, Geschichte, II, 224, 267; Ljubić, Oglédalo, II, 466; Zlatović, Franovci, 470.

⁵¹⁹ Bačić, Nekrolog, 435.

⁵²⁰ Rimski grad Corinium—Karin razorili su Goti. U sedmom vijeku obnovili su ga Hrvati, pa se je u njemu razvio bujan život hrvatskih plemića, od kojih su bili najznamenitiji Lapsanović-Lapsan-Corinenses-Karinjani, »genus nobilium Croatorum«, jedne od 12 hrvatskih plemićkih obitelji.